

ΑΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δημοσιεύθηκε από victoire - 10/05/2010 21:57

Αγαπητοί Συνάδελφοι έχοντες, απευθυνόμαστε σ'εσας, για να σας ξεκαθαρίσουμε κάτι.

Φοβόμαστε τις εταιρίες ΝΑΙ. Εσείς φοβάστε το αγνωστο, εμεις φοβόμαστε το γνώριμο. Εσείς φοβάστε μήπως γίνετε υπάλληλοι, εμεις φοβόμαστε μήπως παραμείνουμε. Αν οι φόβοι σας αποδειχτούν αληθινοί, να ξ'ερετε οτι εμεις έχουμε περισσότερους λόγους και αυτοί δεν είναι οικονομικοί. Για εσας είναι, για εμας όχι.

Γιατί, ξέρετε, εμεις έχουμε συνηθίσει να παρακαλάμε για μια δουλειά, να περνάμε συνεντεύξεις, να υπογράφουμε συμβάσεις ΟΡΙΣΜΕΝΟΥ χρόνου μέχρι να επιβεβαιώσουμε οτι είμαστε καλοί για το πόστο μας. Έχουμε συνηθίσει το ωράριο και την υπέρβαση του για όσο κρίνει ο διευθυντής μας, να κάνουμε πράγματα που δεν μας αρέσουν, να παρακαλάμε τον πελάτη, να χαλάμε το Σαββατοκυριακά μας γιατί η σύμβαση που υπογράψαμε έλεγε οτι η εταιρια έχει δικαίωμα να μας ζητήσει για εργασία οποτεδήποτε κρίνει σκόπιμο. Έχουμε χάσει γάμους φίλων μας, γιατί έπρεπε να καλύψουμε την εταιρία σ'ενα συνέδριο, κηδεία συγγενών μας γιατί ο προϊστάμενος δεν έδινε άδεια, έχουμε χάσει την ευκαιρία να χαρούμε τα παιδιά μας, τους συζύγους μας, τους γονείς μας. Έχουμε βάλει αλυσίδες στα μισθωμένα αυτοκίνητα μας μεσα στο κρύο και το χιόνι για να πάμε εκτός έδρας, με κίνδυνο της ζωής μας, έχουμε ανεχτεί μπινελίκια απο τον προϊστάμενο απόφοιτο Λυκείου γιατί δεν πιάσαμε τον στόχο του τριμήνου. Πολλοί έχουμε εργαστεί με την απειλη της απόλυσης, με τον διευθυντή να μας καλεί σπίτι του για "ποτάκι", ωστε να "συζητήσουμε με ηρεμία ενδεχόμενη προαγωγή μας και ν'αναρωτιόμαστε γιατί φτιάξαμε 3σελιδο βιογραφικο;

Γ'αυτο σας ζητάμε ν'αγωνιστείτε και για εμας, αλλα να μην αγνοείτε την υπαρξη μας. Δεν λέμε "είμαστε μαζί σας", γιατί, συγχωρήστε μας, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε οτι 14 χρόνια εφαρμόζατε αποκλεισμούς, γιατί μας θεωρούσατε εχθρούς σας.

Να λοιπόν, που ο εχθρός άλλαξε και έγινε κοινος. Σταματήστε να μας φωνάζετε οτι δεν χωράμε άλλοι, σταματήστε να μας φέρεστε σαν να είμαστε παρείσακτοι.

Απομένει, λοιπόν, να μας απαντήσετε. Μας θέλετε ή όχι χωρίς περιορισμούς, έτσι ώστε να προστεθούμε κάποιες χιλιάδες στον αγώνα; Θέλετε να πάμε όλοι μαζί στον πάτο;

Για εμάς είναι σχετικά εύκολο...για εσας;

Φαρμακοποιοί χωρίς Φαρμακείο

=====

Απ:ΑΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δημοσιεύθηκε από apostolos derempoukas - 10/05/2010 23:19

Η αρση των περιορισμων για τους καινουργιους συναδελφους δεν είναι αυτη που δημιουργει το προβλημα. Η καταργηση του ελαχιστου ποσοστου κερδους είναι το trigger που σηματοδοτει το κλεισιμο των φαρμακειων. Πιστευω πως η προταση του συλλογου θα επρεπε να ήταν ναί στους καινουργιους ελληνες συναδελφους, με κοκκινη γραμμη το ιδιοκτησιακο καθεστως και σταθερες τιμες στη χ.τ-λ.τ με ποσοστα κερδους που να εξασφαλίζουν την βιωσιμότητα ΟΛΩΝ

=====

Απ:ΑΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δημοσιεύθηκε από kris - 11/05/2010 01:58

Συνάδελφοι με ή χωρίς φαρμακείο.

Την ώρα των διαπραγματεύσεων δεν μπορούν να ειπωθούν πολλά πράγματα. Στο τραπέζι είναι όλα τα θέματα και για αυτούς που έχουν φαρμακείο αλλά και για τους νέους. Το μόνο που έχουμε να πούμε αυτή την στιγμή είναι ότι το μνημόνιο, έτσι όπως ψηφίστηκε στην βουλή, με πολύ πονηρό τρόπο, ανοίγει δύο βασικά ζητήματα.

1) Το ιδιοκτησιακό καθεστώς των φαρμακείων και

2) Την σταθερή λιανική τιμή του φαρμάκου.

Σε αυτά τα δύο ζητήματα νομίζω ότι όλοι είμαστε από την ίδια πλευρά του "ποταμού" και όχι απέναντι. Αυτοί που είναι απέναντι είναι ντόπιες και ξένες πολυεθνικές εταιρείες.

=====

Απ:ΑΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δημοσιεύθηκε από victoire - 11/05/2010 02:19

Συνάδελφε,

Νομίζουμε οτι αποφεύγετε να απαντήσετε. Στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, στον βαθμό που αυτές γίνονται, με μια καθόλα λάθος τακτική και πολιτική, (αλλά αυτό ας μην το θίξουμε τώρα για τα σοβαρότατα επικοινωνιακά λαθη που έχετε κάνει), θα μπορούσατε να πείτε την αλήθεια για τον αριθμό των ανέργων συναδέλφων, που είναι πάρα πολλοί, για τούς αποκλεισμούς που έχουμε υποστεί, ως διαπραγματευτικό χαρτί, γιατί τα οικονομικά στοιχεία ουδόλως αφορούν την Κυβέρνηση με την παρούσα κατάσταση, ειδικά αν έχει κοιτάξει κάποιος τις φορολογικές σας δηλώσεις...

Πείτε οτι συμφωνείτε με το "άνοιγμα", μόνο για τους πτυχιούχους και χωρίς καμία αλλαγή στο ιδιοκτησιακό.

Για μια φορά πείτε ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ. Ίσως να είναι και η τελευταία ευκαιρία που σας δίνεται...

ΦχΦ

=====

Απ:ΑΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δημοσιεύθηκε από atropa1 - 11/05/2010 19:03

Συνάδελφε victoire,

Συμφωνω απολυτα οτι ο εχθρός είναι κοινός και θα έπρεπε να συσπειρωθούμε στα φλέγοντα θέματα του ιδιοκτησιακού και της λ.τιμής. Αν έπρεπε να επιλεξω ανάμεσα σε αυτά και στο άνοιγμα σε συναδέλφους, σαφώς θα διάλεγα το δεύτερο. Επειδή το κείμενο σου ήταν συναισθηματικά φορτισμένο, σχετικά με τα υπαρκτά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοι φαρμακοποιοι χωρίς φαρμακείο- τα οποία συμεριζομαι και σέβομαι απόλυτα- και επειδή θεωρώ απιστευτα άδικο

τον πόλεμο των τελευταίων ημερών (όχι απο εσενα προσωπικά ασφαλώς!) κατά των "εχόντων", που μας ακυρώνει ως προσωπικότητες, θα ήθελα να αναφέρω τις επίσης συναισθηματικά φορτισμένες αλήθειες:

Οι "έχοντες" κατά πλειοψηφία δεν είναι βολεμένα παιδιά πλούσιων φαρμακοποιών μπαμπάδων (στο έτος μου στα 140 άτομα, παιδιά φαρμακοποιών ήταν οι 8). Κι εμείς περάσαμε αγώνες κι αγωνίες για να πάρουμε πτυχίο. Κι εμείς δουλέψαμε ως υπάλληλοι -με μισθό μάλιστα ανειδίκευτου γιατί δεν είχαμε λέει εμπειρία στον πάγκο. Και πέσαμε και θύματα οικονομικής εκμετάλλευσης του προς συνταξιοδότηση φαρμακοποιού και σιχαθήκαμε το σύστημα

(που σημαίνει ότι τουλάχιστον εμείς οι νεότεροι "εχοντες" σας καταλαβαίνουμε πολύ καλά και μας χρειάζεστε μαζί και όχι απέναντι- όπως και εμείς εξάλλου). Βάλαμε υποθήκη το σπίτι των γονιών, φορτωθήκαμε δυσβάσταχτο δάνειο και μπήκαμε στον αγώνα τρέμοντας από τις ευθύνες, με τους έμπειρους παλιούς συναδέλφους και ταυτόχρονα ανταγωνιστές απέναντί μας , με νέο διεθνή τον παππού-απόφοιτο Δημοτικού να πιέζει για παρασπονδίες και να μας βρίζει γιατί θέλουμε να παίξουμε έντιμα, χωρίς βιβλιάρια κλπ.Και ο αγώνας συνεχίστηκε ,με τις εταιρίες να στοκάρουν , με την αγωνία των ταμείων που δεν πληρώνουν , με την εφορία να τιμά δεόντως την ευθιξία μας να κόβονται όλες οι αποδείξεις.

Κι εμείς χάσαμε γάμους φίλων και κηδείες γνωστων και επιπλέον Σαββατοκύριακα και Χριστούγεννα και Πάσχα και τριήμερα , αφού εδω στην επαρχιακή μου πόλη εφημερεύουμε όλο το 24ωρο κάθε 8 ημέρες. Κι εμείς με λίγα λόγια περάσαμε πολλές, πολλές αγωνίες και ψοφήσαμε στη δουλειά (παρεπιπτόντως γεννάω το δεύτερο παιδί μου σε λίγες μέρες αλλά εξακολουθώ να πηγαίνω στο φαρμακείο καθημερινά και να κρατιέμαι από τον πάγκο κάθε φορά που πονάω από τις συσπάσεις, χαμογελώντας σε πελάτες και αντιπροσώπους γιατί κι αυτή η δουλειά -όπως όλες!!- σε θέλει εκεί, παρόντα). Κι αν τα καταφέραμε , χωρίς να καταπατήσουμε τις αξίες και την αξιοπρεπείά μας , αυτό είναι αποτέλεσμα σκληρής δουλειάς που δεν έχει δικαίωμα να την απαξιώνει κανείς . Ούτε μπορεί κανείς να μας συγκρίνει και να αποφανθεί ποιος ταλαιπωρείται περισσότερο, γιατί απλα όλοι ταλαιπωρούμαστε.

Θεωρω ότι το να συνεχίσουμε να μιλάμε με τα "εμεις-εσεις" , "εχοντες- μη έχοντες" , "βολεμενοι και μη" είναι τουλάχιστον άτοπο- ΟΛΟΙ εχουμε τον καθημερινό μας αγώνα που είναι άξιος σεβασμού. Αυτό θέλησα να καταδείξω με το παραπάνω κείμενο.

Οι εξελίξεις τρεχουν . Απο εμας εξαρταται αν θα σταθουμε ενωμενοι, με αμοιβαιο σεβασμο απέναντί τους.

Ευχαριστω.

=====

Απ:ΑΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δημοσιεύθηκε από victoire - 11/05/2010 20:23

Αγαπητή συνάδελφε,

πραγματικά, ας μην τα βαλούμε σε μια ζυγαριά, γιατί ξέρουμε τελικά που θα εκλινε.

Εγκυος, με τσαντα γεμάτη έντυπα, να τρέχει μέσα στην βροχή, με τα πόδια, από γιατρό σε γιατρό του Ζωγραφου, (εχει φοβερές ανηφόρες εκει), δεν ξέρω, ίσως και να είναι καλύτερο από την δική σας θέση, γιατί το περπάτημα στην εγκυμοσύνη κάνει καλό λένε!!Ασε που παει και βόλτες, ενώ εσεις είστε κλεισμένη σε 4 τοίχους....

Δεν ζητήσαμε να αλλάξουμε θέσεις, ούτε κατά διάνοια, αλλά εσεις μπορείτε να επιλέξετε εμάς, ενώ εμείς δεν μπορούμε να επιλέξουμε την δική σας θέση, με τα τόσα και πολλά προβλήματα.

Επίσης, η εγκυος που αναφέραμε, για 1 χρόνο είναι καλυμμένη απο τον Νομο. Μετά όμως, μπορεί άνετα να απολυθεί και να πάρει την θέση της μια πιο νέα και χωρίς παιδια που δεν θα δουλεύει με μειωμένο ωραριο.

Εσείς κινδυνεύετε να απολυθείτε αφου γεννήσατε;

Καλη λευτεριά λοιπον από τα περιοριστικά μέτρα

ΦχΦ

=====

Απ:ΑΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δημοσιεύθηκε από vmacine - 12/05/2010 18:03

@victoire

Έχεις γράψει το ίδιο κείμενο με την έγκυο 200 φορές σε όλα τα φαρμακευτικά blog. Σε συμπονούμε, κι εμείς έχουμε δουλέψει σε φαρμακευτική και ξέρουμε τι παίζει.

Έχουμε πιο σοβαρά προβλήματα τώρα από το αν θα βολευτείς εσύ.

=====

Απ:ΑΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δημοσιεύθηκε από danm - 13/05/2010 00:25

ναι, τα προβλήματά σας συνοψίζονται, συμφωνα με τους συνδικαλιστές σας στο να μην έρθει νέος και ανοίξει κοντά σας φαρμακείο...

νομίζω ότι είναι ξεκάθαρο ότι δεν υπάρχει μισός φαρμακοποιός που να επιθυμεί την αλλαγή στο ιδιοκτησιακό ή την απελευθέρωση των λιανικών...Οι συνδικαλιστές σας όμως μίλησαν για νίκη τους, όσον αφορά τα πληθυσμιακά όρια και τις αποστάσεις...Αυτό λοιπόν ήταν εξ αρχής το πρόβλημά τους...

είναι πολύ ενδιαφέρον το σχόλιό σου περι βολέματος... θεωρείς τον εαυτό σου βολεμένο λοιπόν, για να λες ότι ο/η συνάδελφος victoire, που επιθυμεί ισονομία μ' εσένα, κοιτάζει να βολευτεί...Δε σε αδικώ όμως... είναι νόμος της ζούγκλας... τα λιοντάρια άλλωστε, δεν πνίγουν τα όλα τα κουτάβια (μικρά λιονταράκια)εκτός από τα δικά τους???

=====

Απ:ΑΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δημοσιεύθηκε από vmacine - 13/05/2010 08:15

Σε ποιον νομίζεις ότι μιλάς; σε κανένα παιδάκι που δεν ξέρει να χρησιμοποιεί τις λέξεις;

Έχω διαβάσει όλα τα σχόλιά σας, όπου και αν τα δημοσιεύετε, και πάντα πιάνεστε από μία λέξη και διαστρεβλώνετε αυτό που θέλει να πει ο άλλος.

Σιγά μην απολογηθώ σε εσένα για το πως επέλεξα να οργανώσω τη ζωή μου.

Και γιατί πρέπει να με νοιάζει τι θα κάνει η φιλενάδα σου; Να πάει στη Λούκα και τον Λοβέρδο να της λύσουν το πρόβλημά της.

=====

Απ:ΑΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δημοσιεύθηκε από Pulsatilla - 13/05/2010 08:28

Σας ευχαριστούμε συνάδελφε για το παράδειγμα συναδελφικότητας που επιδεικνύετε. Ταιριάζει γάντι με τις επίσημες θέσεις των συλλογικών σας οργάνων και ταυτόχρονα μας δικαιώνει πανηγυρικά για τον τρόπο που ασκούμε την κριτική μας.

Υ.Γ. Όπως δεν σε νοιάζει εσένα σήμερα για τη "φιλενάδα", έτσι δεν θα τη νοιάζει εκείνη αύριο, όταν θα κάνει σκοπό της ζωής της να σου κλείσει το μαγαζί. Και μετά θα ψάχνεις να βρεις υποκινητές και υποκινούμενους.

=====

Απ:ΑΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δημοσιεύθηκε από vmacine - 13/05/2010 08:36

Εσύ και τα βλαμμένα που μαζευτήκατε στο facebook θα μου κλείσετε το μαγαζί? Και μετά να μαζευτείτε για ομαδική τελετή, και να προσεύχεστε να πάθω καρκίνο. Και νομίζω ότι μου αξίζει αφού δεν έχω συναδελφική αλληλεγγύη.

Ρε πάτε καλά?

=====

Απ:ΑΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δημοσιεύθηκε από vmacine - 13/05/2010 08:51

Είστε εντελώς γελοίιοι...

Παίρνετε αποσπάσματα από μια συζήτηση και τα ποστάρτετε στο facebook.

Γκεμπελίσκοι...

ΟΥΥΥΥΣΤΤΤΤΤΤΤ

=====

Απ:ΑΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δημοσιεύθηκε από aioannid - 13/05/2010 21:31

Θεωρώ ότι είμαστε όλοι αρκετά ώριμοι για να μπορέσουμε να συμμετέχουμε σε ένα διάλογο με όρους ευπρέπειας και χωρίς χαρακτηρισμούς που θίγουν την αξιοπρέπεια και των δυο πλευρών. Η κάθε πλευρά έχει το δικαίωμα να καταθέσει τις απόψεις της και να υπερασπιστεί τις θέσεις της με

σεβασμό στο δικαίωμα του άλλου να έχει μια διαφορετική γνώμη. Καταθέτοντας την άποψη μας για ένα ζήτημα, δεν είναι δυνατόν να έχουμε την απαίτηση να την υιοθετήσει και ο εκάστοτε συνομιλητής μας και παράλληλα δεν μπορούμε να αμφισβητούμε την αλήθεια των θέσεων του ειδικά σε διαδικτυακές συνομιλίες που δεν γνωρίζουμε το συνομιλούντα. Το αν έχεις κάποιο φάρμακο ή όχι προφανώς και δεν μπορεί να αποτελεί στοιχείο που αντικατοπτρίζει τις όποιες πτυχές της προσωπικότητάς του, ούτε φυσικά την πορεία του, εύκολη ή δύσκολη, στο επάγγελμα και στη ζωή γενικότερα. Η λαϊκή ρήση "ο καθένας τα δικά του ξέρει" προφανώς και δεν βγήκε τυχαία.

Σας προτρέπουμε, λοιπόν, να καταθέτετε ελεύθερα τις απόψεις σας, χωρίς λαϊκισμούς που προκαλούν και βωμολοχίες που θίγουν την αξιοπρέπεια όλων μας.

=====